

STJERNE MED HJERNE, HJERTE og smerte

Hvorfor dyrke mørket og svælge i ulykke, når de fleste danskere i bund og grund har det ret fantastisk? Shaka Loveless, Danmarks tænksomme reggae-pop-hitsmed har for sin part for længst valgt lyset. I år fik Shaka Loveless tildelt DJBFAs hæderspris.

AF OLE JEPPESEN

En telefon fuld af melodistumper og enkelte verslinjer. Nogenlunde sådan starter processen med at skruet et album sammen. Men det virker!

„Når sjæle brænder, kan det mærkes. Helt ud i kommaerne i de skarpe tekster og i piskesmældet fra leveringen af de pulserende melodilinjer. Shaka Loveless mestrer at dele ud af sig selv uden at blive privat“.

Sådan lød det blandt andet, da DJBFAs hæderspris blev overrakt til Shaka Loveless.

Det var ikke den første pris til hovedpersonen på baggrund af de to albums „Shaka Loveless“ (2012) og „Det vi sku' miste“ (2014), men denne gang var noget særligt, bedyrer han:

– Det betød faktisk mere for mig, end jeg først havde forventet. Det, der blev sagt om mine tekster, er jeg blevet mere og mere glad for. Samtidig kommer anerkendelsen fra mine kolleger, og det gør mig ekstra stolt. For det er jo os, der vil 'hænge ved' og holde sammen i det lange løb, mens publikum kommer og går, siger Shaka – og uddyber:

– Jeg elsker det her miljø, og jeg har ikke lyst til at lave noget andet. Så om 30 år, når jeg sidder og spiller blues på engelsk, er det alle mine gamle venner og kolleger, der kommer forbi og hører det. Dem, som jeg har haft en udveksling med igennem årene.

STJERNE PÅ EN LILLE HIMMEL

Fremtiden må vente. Nu og her sidder Shaka Loveless og hælder velsmagende kaffe ud af ørerne på Røde Roses Kaffebar midt i sit elskede hood. Han er glad, til stede og har masser af tid, fordi han har tildelt sig selv en lille ferie for lang og tro tjeneste. Han er en ægte dansk popstjerne. En status, hvis væsen er kommet bag på ham, selvom han længe havde spankuleret rundt i periferien af den.

– Allerede da vi [bandet Gypsies, som Shaka Loveless var forsanger i] spillede med Medina, Outlandish og andre store navne, snusede vi kraftigt til stjernelivet og så med egne øjne, hvordan det kunne være. Men det er meget anderledes og mere intenst, når man selv står i centrum, bedyrer Shaka.

Som nyslået kendis i lille Danmark følte han sig pludselig nødsaget til at gå med solbriller – somme tider også på en grævejrsgad eller om aftenen.

– Det har jeg faktisk aldrig brugt for, men det er nogle gange som om, alle folk er opmærksomme på mig, når jeg træder ind i et rum eller går på gaden. Jeg er ikke sikker på, at det altid forholder sig sådan, men der skal ikke mange blikke til, før følelsen er der. Det er vildt, men på den anden side helt cool og en del af pakken, for det betyder jo bare, at jeg er nået bredt ud. Så bredt, at jeg kan leve af min musik, konstaterer han.

ET NØDVENDIGT GODE

Eksiljyden har altid vidst, at musikken og sangene var vejen frem. Da han og vennen – nu tillige manager, Lasse Boman – for snart 20 år siden spillede den første koncert for kammeraterne på skolen, foregik det således med ketchup-bemaledede ansigter og en ordre til det siddende publikum om „krafte-deme at komme op at stå – det er ikke en Dizzy Mizz Lizzy-koncert“.

– Vi spillede garanteret elendigt, men hoppede rundt på scenen hele koncerten. Næste dag kom nogle piger fra de store klasser hen og sagde, at det var 'ret godt, det vi lavede'. Så vidste vi, at vi havde fat i noget rigtigt. Vi vidste, hvordan vi skulle gøre, fordi vi var fans af Rage Against The Machine – og sådan gjorde de. Siden da har det mere eller mindre været vores opskrift: At lave et rabalder, fortæller Shaka.

Øjnene har været holdt stift på bolden lige siden – og på målet: At leve af at spille musik.

– Jeg kom under Den Fri Ungdomsud-dannelse og fik således – helt SU-berettiget – mulighed for at øve fra 9 til 16 hver dag. Sådan kørte vi gennem et halvt år, og siden har jeg været i stand til at arbejde fokuseret og disciplineret med min musik og min sangskrivning. Det var og er mit job, og jeg har virkelig knoklet med det i årevis, afslører Shaka.

MUSIKTERAPI

Sangskrivningen fylder i timer og minutter ikke det store i Shakas liv [se fakta-boks]. Til gengæld fylder Shakas liv massivt i sangskrivningen.

– Sangene handler om mig, mine venner, hvad jeg læser eller i det hele taget oplever – og derfor også mine kriser og nederlag. Jeg ønsker at være ærlig, men ikke at pege fingre. Derfor skrev jeg ikke om min kærestesorg, men med udgangs-

punkt i den – et halvt år på afstand af den. Generelt prøver jeg at finde noget konstruktivt at byde ind med fremfor rene følelsesudladninger, beretter Shaka og mestrer nydeligt ikke at blive for privat i sine udtalelser.

Han har ofte skrevet sig tilbage på rette spor ved at give slip på alle hævninger:

– Musikken og sangene er et effektivt bearbejdningsredskab for mig. Især har jeg opdaget, at hvis jeg giver mig selv lov til at skrive helt intuitivt, så dukker der ofte ting op, som forklarer eller belyser problemer eller udfordringer på en ny måde. Aha-oplevelser, som gør, at jeg lærer nye ting om mig selv og kommer videre, forklarer Shaka.

TÆT PÅ AT KOLLAPSE

Det store gennembrud med eget materiale lod vente længe på sig. Hiphop/soul/funk-kollektivet Gypsies var helt fortjent tæt på af flere omgange. Så tæt, at drenge på et tidspunkt bare sad ved computeren og ventede på en e-mail fra pladeselskabet med endelig accept på den internationale millionkontrakt. I stedet blev de ofre for en cost/benefit-analyse.

– Det var super hårdt, og bitterheden var ved at æde mig op. Præcis, hvad min musikerfar havde advaret mig imod. Da vi gik lidt kolde på Gypsies, kom vi op på hesten igen ved at lave en plade med Are We Brothers [sideprojekt med medlemmer fra Gypsies]. Da det heller ikke var så hot længere, vendte vi tilbage til Gypsies. Senere blev det soloalbums, og det er det, det handler om: At turde sadle om for at fortsætte fremdriften, pointerer han.

De to setbacks, som han selv benævner det uforløste potentiale i Gypsies og Are We Brothers, betød indirekte, at Shaka Loveless meget sent turde tro på, at succesen var hjemme for soloprojektet.

– Da den første video fik 100.000 views på en uge, tænkte jeg 'fedt, men lad os nu lige se'. Det samme gjorde sig gældende, da vi signede kontrakten med Universal, sendte pladen ud og solgte dobbelt platin med den første single. Først da også single to fik dobbelt platin, begyndte jeg at erkende, at den måske var hjemme, siger Shaka med et bredt grin.

Den jyske skepsis og 'klog af skade'-mentalitet har heldigvis ikke overskygget Shakas billede af sig selv som 'rigtig musiker' og 'god nok'.

– Aldrig! Og det betyder sgu meget. Det var nemlig den identitet og selvfølelse, der fik mig frem, og det er den, der skal holde mig kørende, når succesen fortager sig. For det gør den jo på et tidspunkt. Intet varer evigt, siger Shaka og vinker smilende til en forbipasserende baby i barnevogn.

FIND LYSET I MØRKET

Tilbage til artiklens begyndelse – og det med at dyrke mørket eller ej. Shaka sværger som nævnt til den lyse side, og det har han gjort længe efterhånden. Engang sprang han gerne over gærdet efter rusmidler i lange baner. Det er slut nu. I dag går han ikke af vejen for at skrive en sang i anledning af Bibelselskabets 200 års jubilæum eller forfatte en kronik om det at bede til de højere magter.

– Min familie er fuld af teologer og pastorer, og bibelen har betydet meget for familien gennem tiderne. Derfor var det helt naturligt for mig at være med til at bringe den gamle bog i spil i en ny kontekst. Igen, for det er jo gjort før og skal gøres løbende. Dertil kommer, at jeg synes, at bibelen kan give en masse gode svar, som vel kan lyde corny, men er svære at modsige. Hvad er det gode liv? Hvordan er man et godt menneske? Hvordan kan man bidrage konstruktivt til andres liv? Men hey, man skal kun

kigge i bibelen, hvis man har lyst til det eller brug for det, fremhæver Shaka.

Han kigger synkront i mange filosofiske retninger, og appetitten på livet, driften mod at 'blive bedre' og følelsen af samhørighed med andre mennesker smitter af på sangene:

– Når jeg skriver, benytter jeg min kunstneriske frihed til at dreje stoffet i en positiv retning. Jeg forsøger altid at indbygge noget håb og nærhed i det kaos, der kan herske i sangene. En slags punk-romantik. Det er meget vigtigt for mig, siger han.

Shaka forstår ikke, hvorfor det skulle

være specielt cool eller fedt at fokusere på menneskets mørke sider eller – som inden for design – stilisere trashy elementer.

– Hvorfor dyrke at have nedtur? Jeg har sammen med Gypsies besøgt Korogocho-ghettoen i Nairobi som led i et velgørende projekt. Der er livet fandeme hardcore, men indbyggerne prøver virkelig at fremhæve de positive sider ved alt. Ja, livet kan også være hardcore for mig, og nogle gange går jeg amok og er jordens største egoist, fastslår Shaka – og tilføjer stilfærdigt:

– Men jeg prøver på at lade være.

SÅDAN SKRIVER SHAKA SANGE

Shaka går i studiet med en telefon fuld af melodistumper og enkelte verslinjer og smelter det sammen, mens det bliver indspillet. Omtrent én færdigkrevet og delvist indspillet sang pr. studiedag. En praksis, som Shaka kender fra de utallige skrivescamps, han har deltaget i.

Gode råd: Skriv sammen med andre.

Tag ja-hatten på. Gå med idéerne, hvis de bliver ved med at være sjove eller interessante. Tro på dem. På samme måde, hvis der er noget, der ikke holder efter ti minutter: Lad være med at prøve at fiksede det! Det er aldrig den sidste sang ...

FAKTA OM SHAKA LOVELESS

Shaka Loveless Grøn
Født d. 5. marts 1984 i Aarhus
Opvokset på Ibiza, i Silkeborg og Alken ved Skanderborg
Søn af en dansk mor og den amerikanske bluesmusiker James Loveless
Familien tæller i øvrigt flere teologer og højskolefolk
Shaka Loveless har i eget navn udgivet to succesfulde albums
Er tildelt priser ved Danish Music Awards og Danish DeeJay Awards
Har tidligere været medlem af bands som „Gypsies“ og „Are We Brothers“